

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 15. Aliæ S. Leonis Decretales.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

§. XV.

Sæculum V.

A. C. 460.

Alia S. Leonis Decretales.

Aliquas S. Leonis Decretales habemus, quas suo temporis ordine non retuli, quod solam Disciplinam respiciant. Prima, ad Episcopum Beneventanum directâ, 14. Martii, anno 458. data est. S. Leo eum acriter reprehendit, quod ordinem inter suæ Ecclesiæ Presbyteros servari solitum turbasset. Is nempe quemdam, nomine Epicarpum, ordinaverat, eumque consentientibus, imo & rogantibus duobus Presbyteris, ordine primis, omnibus præposuerat. Alius Presbyter, cui nomen Paulus, ob hanc mutationem querelam detulit ad Papam, qui iussit, ut singuli locum suæ Ordinationis tenerent, primis duobus exceptis, quos desiderium Episcopo suo placendi, & vecors assentatio movisset, ut loco suo cederent. Vult, ut post illum, cui cesserunt, stent, nimirum omnium ultimi. Putat insuper S. Leo ipsis Gratiam fieri, pœnam Depositionis meritis. Cuidam Episcopo, cui nomen Julius, curam committit, ut mandata ista exequatur.

*Epist. 118.
al. 5.*

Altera harum Decretalium ad Theodorum Episcopum Fori Julii directâ est, & de Pœnitentia agit. Data est 10. Junii, an. 452. Initio epistolæ S. Leo Theodorum corripit, quod non ante omnia

*Epist. 83.
al. 9.*

D d d 2 Metro-

Saeculum V.
A. C. 460.

Metropolitæ sui consilium exquisierit, ut, quæ ignorabat, doceretur. Tum administrandæ Pœnitentiæ totum ordinem exponit, Confessionem, Satisfactionem, & Reconciliationem, quæ pœnitentem denuo Sacramentorum participem reddit. Dicit, pœnitentiam quidem Ministerio Pastorum adimpleri, sed per Jesu Christi Potentiam, & Donum Spiritus Sancti. (*) *Remedium istud, inquit, solis vivis prodest, nec potest adhiberi mortuis, qui, dum viverent, illo uti neglexerunt. Misericordiæ Dei limites ponere non possumus, atque Satisfactionem, & Reconciliationem concedere omnibus petentibus etiam in extremo vitæ periculo debemus,*

(*) Ex his Confessio Sacramentalis clarissime probatur; Nam Ministerium Sacerdotis, Jesu Christi, qui principali virtute absolvit, Potentia, & per Donum Spiritus Sancti Gratia sanctificans, luculenter exprimuntur.

Verba S. Leonis in memorata epistola 83. hæc sunt: *Sic Divinæ Bonitatis præfidiis ordinatis, ut indulgentia Dei nisi Supplicationibus Sacerdotum nequeat obtineri. Mediator enim Dei, & Hominum Homo Christus J. Esus hanc Præpositis Ecclesiæ tradidit potestatem, ut & confitentibus actionem Pœnitentiæ darent, & eosdem salubri Satisfactione purgatos ad Communionem Sacramentorum per januam reconciliationis admitterent. Cui utique operi incessabiliter ipsi*

Salvo

mus, si modo vera, & sincera sit conver-
 so. In dispensandis Dei Donis non sumus Sæculum V.
 difficiles, & lacrymas se accusantium non A. C. 460.
 spernamus, sed potius credamus, Deum ipsis
 tribuere Spiritum Pœnitentiæ. Si vox
 defecerit, sufficit, si moribundus signa det,
 se esse sui ipsius integre conscium, aut qui-
 cunque præsentis, fide digni, affirmant,
 pœnitentiam petiisse. (*) Papa Theodo-
 ro mandat, ut ad Metropolitanam suam
 mittat hoc Rescriptum, quo etiam alii
 Episcopi instruerentur.

Epistola tertia Decretalis ad omnes
 Episcopos Campaniæ, & duarum vicina- Epist. 136.
 rum Provinciarum, Samnii, & Piceni di- al. 80.
 recta, sexta Martii anno 459. data est.
 S. Leo hos Episcopos vehementer incre-
 pat,

D d d 3 pat,

Salvator intervenit, nec unquam ab his abest, quæ
 Ministris suis exequenda commisit. Nihilomi-
 nus Interpres Protestans, ut ea fide, qua cœpit,
 versionem suam compleret, verba Fleurii ex S.
 Leonis epistola excerpta: *il dit, que la penitence*
s'accomplit par le Ministère des Pasteurs &c. ger-
 manice in sua Parte IV. pag. 668. ita reddidit:
Er saget, daß die Busse nicht durch den Dienst
der Priester zu Stande gebracht wird. Satis
 exploratum est, hunc Hominem amore veritatis
 non scripisse. An quinta hujus versionis Ger-
 manicæ Pars prodierit in lucem, necdum ad meam
 notitiam pervenit.

(*) Hic certe sub voce Pœnitentiæ nihil aliud,
 quam absolutio Sacramentalis accipi potest.

Sæculum V.
A.C. 460.

pat, quod Sacramentum Baptismi extra tempus solemne Paschæ, & Pentecostes absque ulla necessitate administrarent, idque omissis requisitis necessariis, instructione, Exorcismis, impositione manuum, & jejniis conferrent. Objurgat, quod amore lucri Ecclesiæ Ritus contemnerent. Tum casus necessitatis indicat, quibus existentibus nulla habita temporis ratione Baptismus sit administrandus, scilicet, si morbus desperatus, incurfus hostium, metus naufragii urgeant. Rursus eosdem Episcopos reprehendit S. Leo, quod confessionem pœnitentium publice recitari juberent. *Laudem quidem meretur, inquit, illa fidei abundantia, qua ita timemus Deum, ut coram hominibus erubescere non reformidemus; at non omnia peccata ejusmodi sunt, ut illi, qui Pœnitentiam petunt, ea palam facere non recitent, & multi a pœnitentia averterentur, sive eos pudor cobiberet, sive timor inimicorum suorum, qui contra ipsos ex Legum præscripto actionem movere possent. Igitur, si peccata primum Deo, & deinde per Confessionem secretam Presbytero (*) fuerint exposita, sufficit.*

§. XVI.

(*) Quid ad hæc Protestantes, & eorum Professores? qui interrogati cur non secreto confiteantur, respondent: confitemur Deo. Atqui S. Leo